

Tháng Mars 1931

1.—Tuy ta không thể làm ngôi sao trên trời, nhưng có thể làm ngọn đèn soi nhà luôn.— *Eliot* (Ma 5: 1-16).

2.— Sự giúp người thêm mạnh là phấn-dấu, chớ không phải yên-nghỉ (Lu 4: 1-13).

3.— Đời tin-đồ Chúa không phải là bắt chước, nhưng là tỏ-rạng chính Đấng Christ (Phil. 1: 12-26).

4.— Ta không dám tha-thứ mình đều gì, nhưng phải tha-thứ mọi người khác (Ma 18: 15-35).

5.— Tôi đã tìm xem sự gì làm mất nhiều thì-giờ, thì thấy chính tại ý-tưởng xấu-xa.— *Vinet* (Lu 6: 17-49).

6.— Người ta nói về tin-đồ đầu-tiên: «Kia, họ yêu nhau dường bao!»; chớ chẳng hề nói: «Kia, họ nịnh nhau dường bao!»— *Vinet* (Sứ 4: 32-37).

7.— Tiếng «Tại sao?» ngày nay sẽ thành tiếng «Ha-lê-lu-gia!» ngày mai (Khải 19:1-10).

8.— Thà chịu nhịn-nhục để sửa lỗi người khác hơn là đường-dẫy cách kiêu-ngạo (Ga 6: 1-11).

9.— Sống lâu, không kể nhiều tuổi, song là trải nhiều mùa đời.— *Rousseau* (Gi. 13: 31-38).

10.— Đời sống là ngày làm việc, chớ không phải là ngày tết vui hoặc ngày tang buồn.— *Vinet* (Ma 25: 14-30).

11.— Mỗi ngày, hãy ăn-ở như ngày cuối-cùng của mình.— *Marc Aurèle* (Ma 25: 1-13).

12.— Ngày mai là kẻ thù lớn của ngày nay; chính nó làm ta liệt sức và mất quyền, vì xui ta lờ-ỉ-biếng.— *Labouleye* (Lu 12: 35-48).

13.— Ăn-ở tốt không phải là sự luống-công, song là kết-quả của tánh cao-thượng và lòng trung-tín (Châm 11: 18-31).

14.— Linh-hồn tối-cao là linh-hồn khát nhiều: khát chơn-lý, khát yêu-thương, khát nhơn-tử, và khát chính Đức Chúa Trời.— *Didon* (Gi. 4: 1-15).

15.— Rộng-rãi thay sự yêu-thương của Chúa Jê-sus! vì giục ta ăn-ở trọn- vẹn và thử làm việc lớn cho Chúa (I Gi. 4: 1-21).

16.— Giữa cuộc đã qua và chưa đến, có cuộc hiện-tại để ta làm trọn mọi bổn-phận (II Cô 6: 1-18).

17.— Đức-tin là chia-khóa mở cửa để lấy những sự Chúa đã sắm-sẵn cách lạ-lùng cho con-cái Ngài (Hê 11: 1-16).

18.— Hãy vun-trồng trí nhớ đều tốt, và trí quên đều xấu (Phil. 4: 1-8).

19.— Pháp-luật nói: «Hãy làm để sống»; ơn-diễn nói: «Hãy sống để làm» (Phil. 1: 21-30).

20.— Chúa vẫn sửa-soạn cho ta khiến nhận lấy đều Ngài đã vì ta mà sửa-soạn (I Cô 2: 9-16).

21.— Đấng Christ giáng-thế, không phải để cải-lương tôn-giáo cũ, xã-hội cũ, tánh-chất người cũ, nhưng để làm lại mọi sự nên mới (Mác 2: 13-28).

22.— Tin-đồ Đấng Christ giống người lặn nước, cần có khí trời từ cao.

23.— Chúa muốn ta thà sốt-sắng mà ít học-vấn hơn nhiều học-vấn mà không sốt-sắng (I Cô 1: 18-31).

24.— Hãy học-tập Kinh-thánh để Kinh-thánh dạy-đỗ mình (II Ti 3: 1-17).

25.— Có phước giấu trong mỗi điều thất-vọng của ta, miễn là mình chịu chờ-đợi cách kiên-nhẫn khiêm-nhường mà tìm-kiếm lấy (Gia 1: 1-15).

26.— Ta không nên làm-bầm và phàn-nàn làm ô danh Chúa, vì lòng nhơn-tử và linh yêu-thương Chúa vẫn tỏ rõ (Phil. 2: 1-16).

27.— Ta có thể nói mình đã tái-sanh, nhưng nếu không ai thấy kết-quả của tánh mới đó, thì há chẳng phải mình tự dối mình? (Ma 7: 15-29).

28.— Nếu ai chỉ biết sống cho mình, thì không thể nói đã nhận-lãnh Đấng Christ được (Rô 14: 1-23).

29.— Ta phải thông-công nhiều với Chúa, nếu muốn chứng nhiều về Chúa cho người khác (Gi. 15: 7-17).

30.— Lối trước tối-tăm, phải nhờ lòng yêu-thương của Chúa, vì Ngài là Đấng sắp-đặt đời ta (Gi. 13: 1-20).

31.— Kết-quả việc ta làm cho Chúa có thể tóm-tắt trong một hai lời: nhiều việc, ít công-hiệu; còn thiếu đều cần-yếu là sự sống thiêng-liêng (Rô 8: 1-17).